

O. Freich. de Reinsberg-Düringsfeld își îndreptase de timpuriu cercetările ei neobosite și 'ntinsele ei cunoștințe mai cu seamă spre studiul literaturii populare. La 1845, se căsătorii cu Ida de Düringsfeld, a cărei erudițiune avea să se unescă cu a soțului său, spre a lăsa — dreptă copii cu nesfârșită viață — lucrări de laudă asupra comparării proverbelor ce se găsesc la diferitele popore germane și neolatine.

Plin de activitate le fu traiul : mare și neștrămutată iubirea. D-na Ida de Düringsfeld reposă la Stuttgart, în ziua de 25 Octombrie, anul trecut, isbită d'ua vechia bôlă de inimă. A doua zi de dimineță, duiosu ei soț fu găsit mort în patu ei de 'ntristare, răpuiindu-se ca să nu rămâie despărțit de bunu ei tovarăș de muncă și renumire. (1)

Amândou scriseră diferite Romante, traduseră 'n limba germană Cantecele populare ale Cehilor și Toscanilor, și publicară 'n Bruxelles, la 1870, în franțusesce, *Tradițiunile și legendele Belgiei*, (2) carte bogată 'n fapte și 'n curioase amănunte mitologice. La 1863, Ida de Düringsfeld imprimase 'n Lipsca *Das Sprichwort als Kosmopolit*, (3) în care se găsesc clasate, unele lângă altele, proverbe analoge din aprôpe uă sută de limbi și dialecte. Âncă de la 1865, Reinsberg-Düringsfeld începuse să

(1) Veđi chronica revistei LA MELUSINE, No. 1 din 5 Ianuarie 1877 (Paris. Libr. myth. de Viaut) pag. 30.

(2) TRADITIONS ET LÉGENDES DE LA BELGIQUE. (Bruxelles. 1870) 2 volume în 8°. Pr. 8 fr. — Ibid. loc. cit.

(3) «Proverbulă ca cosmopolită».